ОФІЦІЙНА ПРОГРАМА МАТЧУ

ДИНАМО • КУДРІВКА

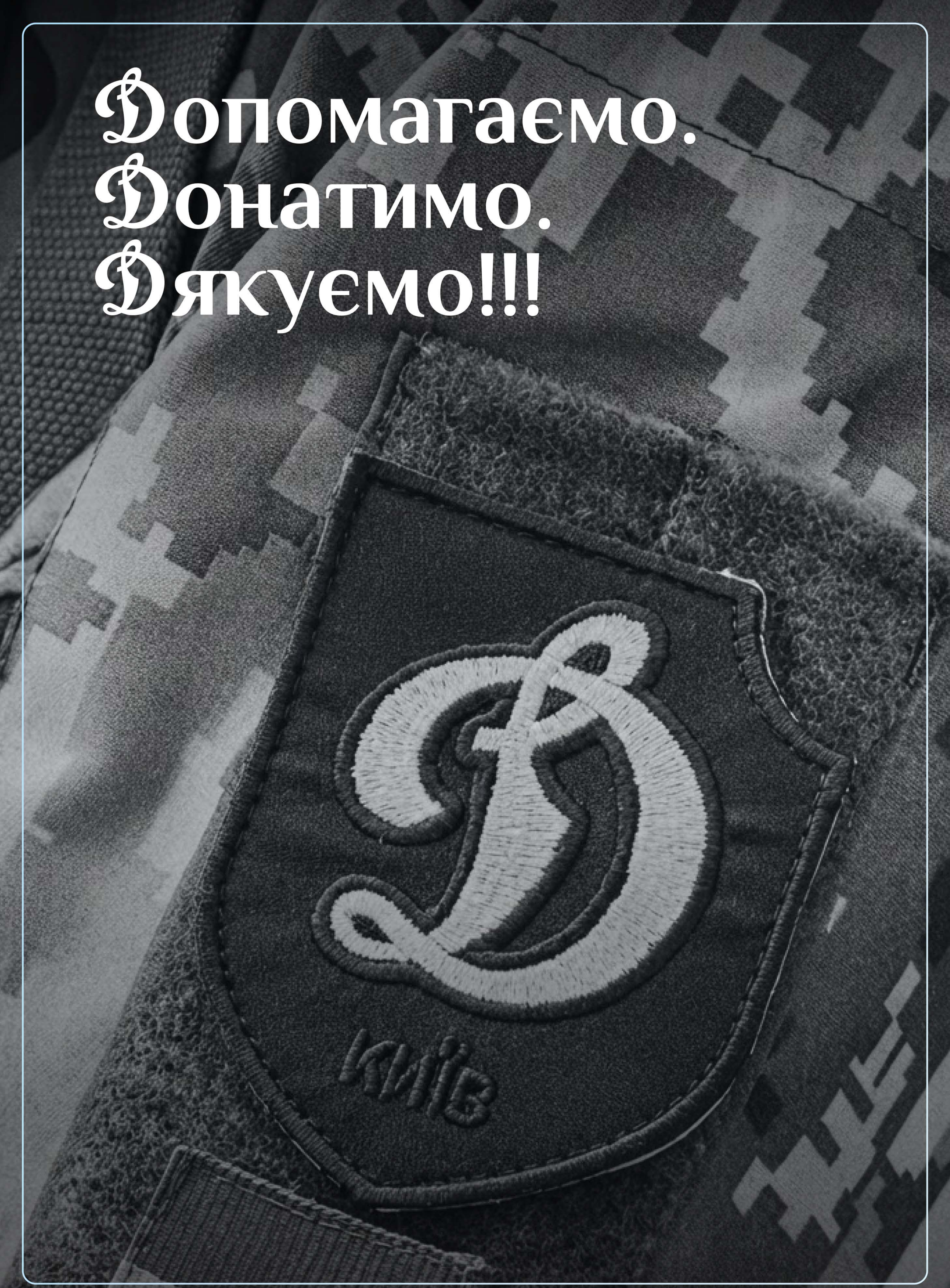
23 ЖОВТНЯ • 13:00

Київ. Стадіон «Динамо» ім. В.Лобановського

УПЛ

Допомагаємо.
Донатимо.
Дякуємо!!!

Польський акцент

На тренерському містку київського «Динамо» відбулася заміна – найближчим часом підготовкою команди займатиметься Мацей Кендзьорек.

Пройшовши за якимось фантасмагоричним сюжетом, виїзний матч проти «Полісся», одного з наших безпосередніх конкурентів у боротьбі за чемпіонство, підвів рису під тренерською кар'єрою Ігоря Костюка в головній команді. Його польський наступник, підхопивши штурвал у статусі виконувача обов'язків, уже встиг оновити свій штаб – запросив двох співвітчизників: Даніеля Войташа та Гжегожа Войтковяка.

Календар виступів «Динамо» практично не дає новачкам часу на розкачку – вже у вівторок їм із підопічними доведеться вступати в кубкову битву з «Шахтарем», а невдовзі гірники прийматимуть найпринциповішого з опонентів уже в рамках УПЛ. Але спочатку треба зробити зачин. «Кудрівка», на перший погляд, здається найбільш зручним суперником для дебюту, адже один із трьох аутсайдерів лише в дев'ятому турі здобув свою першу в турнірі перемогу. Втім, передивіться зустріч сьогоднішніх гостей столиці з «Буковиною». Записний андердог буквально розтрощив фаворита – 4:1!

На біду представників Чернігівщини, їм не доводиться чекати з боку господарів найменшої недооцінки. Динамівці рватимуться зі шкури, аби позбавитися навіть спогадів про житомирський кошмар, аби ще більше зарекомендувати себе в очах нового наставника, котрий кожного з них знає від «А» до «Ż».

Тож очікуємо від «біло-синіх» позамежного бажання – реабілітуватися, довести дещо самим собі, повернути впевненість і віру.

А ще – очікуємо на маленьке диво від Андрія Ярмоленка. В нього сьогодні – подвійний привід...

Офіційна програма матчу «ДИНАМО» Київ – «КУДРІВКА» (УПЛ, сезон-2026/27, 10-й тур).
Упорядник – Юрій КОРЗАЧЕНКО. **Над випуском працювали:** Юрій ВИШНЕВСЬКИЙ, Антон ГРЕСЬКІВ, Юрій КАРМАН, Кирило КРИЖАНОВСЬКИЙ, Світлана ПОЛЯКОВА. **Ілюстрації:** Ігор БОНДАРЕНКО, Микола БОЧОК, Олександр ЗАДИРАКА, Олексій НОВІК, Леонід КУЗЬМУК, fckudrivka.com, uaf.ua, архів ФК «Динамо» Київ, особисті архіви. **Дизайн і верстка:** Анастасія ОБЕРТОСОВА, Юрій ЩЕРБИЦЬКИЙ. **© Футбольний клуб «ДИНАМО» Київ.**

«ДИНАМО» Київ

Клуб заснований 13 травня 1927 року.
Кольори: біло-сині.
Адреса: Україна, 01001, м. Київ, вул. Грушевського, 3.
Офіційний сайт: fcdynamo.com
Стадіони: «Динамо» ім. Валерія Лобановського (16 873), НСК «Олімпійський» (70 050).
Президент: Ігор СУРКІС.

КОМАНДНІ ДОСЯГНЕННЯ

Чемпіон СРСР (13 разів, рекорд країни): 1961, 1966–68, 1971, 1974–75, 1977, 1980–81, 1985–86, 1990 рр.

Срібний призер чемпіонату СРСР (11): 1936 (весна), 1952, 1960, 1965, 1969, 1972–73, 1976 (осінь), 1978, 1982, 1988 рр.

Бронзовий призер чемпіонату СРСР (3): 1937, 1979, 1989 рр.

Володар Кубка СРСР (9, рекорд країни): 1954, 1964, 1966, 1974, 1978, 1982, 1985, 1987, 1990 рр.

Фіналіст розіграшу Кубку СРСР (1): 1973 р.

Володар Суперкубка СРСР (3, рекорд країни): 1980,1986, 1987 рр.

Володар Кубка УРСР (6): 1937–38, 1944, 1946–48 рр.

Чемпіон України (17, національний рекорд): 1993–2001, 2003–04, 2007, 2009, 2015–16, 2021, 2025 рр.

Срібний призер чемпіонату України (13): 1992, 2002, 2005–06, 2008, 2010–12, 2017–20, 2024 рр.

Бронзовий призер чемпіонату України (1): 2013.

Володар Кубка України (14): 1993, 1996, 1998–2000, 2003, 2005–07, 2014–15, 2020–21, 2026 рр.

Фіналіст Кубка України (6): 2002, 2008, 2011, 2017–18, 2025 рр.

Володар Суперкубка України (9, національний рекорд): 2004, 2006–07, 2009, 2011, 2016, 2018–20 рр.

Олександр ШОВКОВСЬКИЙ, рекордсмен за кількістю матчів у «Динамо»

Володар Кубка володарів кубків УЄФА (2): 1975, 1986 рр.

Володар Суперкубка УЄФА (1): 1975 р.

Півфіналіст Кубку /Ліги чемпіонів УЄФА (3): 1977, 1987, 1999 рр.

Півфіналіст Кубку УЄФА (1): 2009 р.

Переможець Кубку чемпіонів Співдружності (4): 1996–98, 2002 рр.

ОСОБИСТІ ТИТУЛИ

Володар «Золотого м'яча» найкращого гравця Європи (2): Олег БЛОХІН (1975), Ігор БЄЛАНОВ (1986).

Гравець року в СРСР (9, рекорд країни): Андрій БІБА (1966), Володимир МУНТЯН (1969), Євген РУДАКОВ (1971), Олег БЛОХІН (1973–75), Анатолій ДЕМ'ЯНЕНКО (1985), Олександр ЗАВАРОВ (1986), Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО (1988).

Найкращий воротар СРСР (5): Віктор БАННИКОВ (1964), Євген РУДАКОВ (1969, 1971–72), Віктор ЧАНОВ (1986).

Найкращий бомбардир чемпіонату СРСР (8): Макар ГОНЧАРЕНКО (1938), Андрій ЗАЗРОЄВ (1952), Олег БЛОХІН (1972–75, 1977), Олег ПРОТАСОВ (1990).

Гравець року в УРСР (30): Юрій ВОЙНОВ (1960), Олег МАКАРОВ (1961), Валерій ЛОБАНОВСЬКИЙ (1962–63), Віктор БАННИКОВ (1964), Віталій ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ (1965), Андрій БІБА (1966), Василь ТУРЯНЧИК (1967–68), Володимир МУНТЯН (1968, 1970), Віктор СЕРЕБРЯНИКОВ (1969), Євген РУДАКОВ (1971), Олег БЛОХІН (1972–78, 1980–81), Анатолій ДЕМ'ЯНЕНКО (1982, 1985), Олександр ЗАВАРОВ (1986), Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО (1987, 1988), Володимир БЕЗСОНОВ (1989), Сергій ЮРАН.

Гравець року в Україні (11): Віктор ЛЕОНЕНКО (1992–94), Юрій КАЛИТВИНЦЕВ (1995), Сергій РЕБРОВ (1996, 98), Андрій ШЕВЧЕНКО (1997, 1999), Артем МІЛЕВСЬКИЙ (2008–09), Андрій ЯРМОЛЕНКО (2013–15, 2017), Віктор ЦИГАНКОВ (2018).

Найкращий бомбардир чемпіонату України (9): Сергій РЕБРОВ (1998), Андрій ШЕВЧЕНКО (1999), Максим ШАЦЬКИХ (2000, 2003), Артем МІЛЕВСЬКИЙ (2010), Андрій ЯРМОЛЕНКО (2017), Владислав ВАНАТ (2024–25), Матвій ПОНОМАРЕНКО (2026).

РЕКОРДИ «БІЛО-СИНІХ»

Найбільша кількість матчів за клуб
Загалом – Олександр ШОВКОВСЬКИЙ (637); у чемпіонатах СРСР – Олег БЛОХІН (432, рекорд країни); у чемпіонатах України – Олександр ШОВКОВСЬКИЙ (426, національний рекорд); у єврокубках – Олександр ШОВКОВСЬКИЙ (143).

Найбільша кількість голів за клуб
Загалом – Олег БЛОХІН (266); у чемпіонатах СРСР – Олег БЛОХІН (211, рекорд країни); у чемпіонатах України – Андрій ЯРМОЛЕНКО (124); у єврокубках – Сергій РЕБРОВ (31).

Найбільші перемоги

Чемпіонат СРСР – 8:0 («Чорноморець» Одеса, 21.08.1977, вдома; «Торпедо» Кутаїсі, 6.11.1983, вдома).

Чемпіонат України – 9:0 («Іллічівець» Маріуполь, 31.10.2010, вдома).

Європейські кубки – 8:0 («Баррі Таун» Уельс, 22.07.1998, кваліфікація ЛЧ, вдома).

наш склад

Виконувач обов’язків головного тренера – Мацей КЕНДЗЬОРЕК

Народився 1 липня 1980 року.

Кар’єру наставника розпочав у 2003-му. Працював головним тренером і асистентом у командах нижчих ліг Польщі. У 2016–20 рр. входив до штабу «Ракува», який за цей час виграв Другу та Першу ліги.

Як асистент головного тренера клубу «Лех» (Познань) став чемпіоном країни в сезоні-2021/22. Згодом очолював колектив еліти «Радом’як», а в серпні 2025 року зголосився на пропозицію поповнити штаб київського «Динамо».

Асистенти – Анатолій БЕЗСМЕРТНИЙ, Даніель ВОЙТАШ, Гжегож ВОЙТКОВЯК.

Тренери воротарів – Тарас ЛУЦЕНКО, Михайло ФЕДУНОВ.

Георгій БУЩАН 1
воротар
31.05.1994 197 см 91 кг

Руслан НЄЩЄРЄТ 35
воротар
22.01.2002 190 см 87 кг

Ілля ОЛЬХОВИЙ 43
воротар
30.05.2003 199 см 95 кг

Вячеслав СУРКІС 71
воротар
27.02.2006 191 см 85 кг

Костянтин ВІВЧАРЄНКО 2
захисник
10.06.2002 176 см 76 кг

Денис ПОПОВ 4
захисник
17.02.1999 187 см 89 кг

Олексій СИЧ 5
захисник
01.04.2001 186 см 82 кг

Максим КОРОБОВ 13
захисник
06.03.2006 187 см 81 кг

Олександр
ТИМЧИК
захисник
18

20.01.1997 178 см 73 кг

Навін
МАЛИШ
захисник
23

27.07.2003 185 см 76 кг

Тарас
МИХАВКО
захисник
32

30.05.2005 187 см 82 кг

Владислав
ЗАХАРЧЄНКО
захисник
34

16.06.2006 187 см 82 кг

Крістіан
БІЛОВАР
захисник
40

05.02.2001 192 см 77 кг

Владислав
ДУБІНЧАК
захисник
44

01.07.1998 174 см 72 кг

Аліу
ТІАРЄ
захисник
66

20.12.2003 194 см 82 кг

Денис
ДИКИЙ
захисник
90

04.09.2006 180 см 71 кг

Томаш
КЕНДЗЬОРА
захисник
94

11.06.1994 184 см 77 кг

Володимир
БРАЖКО
півзахисник
6

23.01.2002 187 см 87 кг

наш склад

Андрій
ЯРМОЛЕНКО
півзахисник
7

23.10.1989 190 см 86 кг

Олександр
ПІХАЛЬОНОК
півзахисник
8

07.05.1997 180 см 73 кг

Назар
ВОЛОШИН
півзахисник
9

17.06.2003 176 см 71 кг

Микола
ШАПАРЕНКО
півзахисник
10

04.10.1998 178 см 75 кг

Павло
ЛЮСІН
півзахисник
14

23.02.2008 183 см 73 кг

Валентин
РУБЧИНСЬКИЙ
півзахисник
15

15.02.2002 172 см 72 кг

Шола
ОГУНДАНА
півзахисник
16

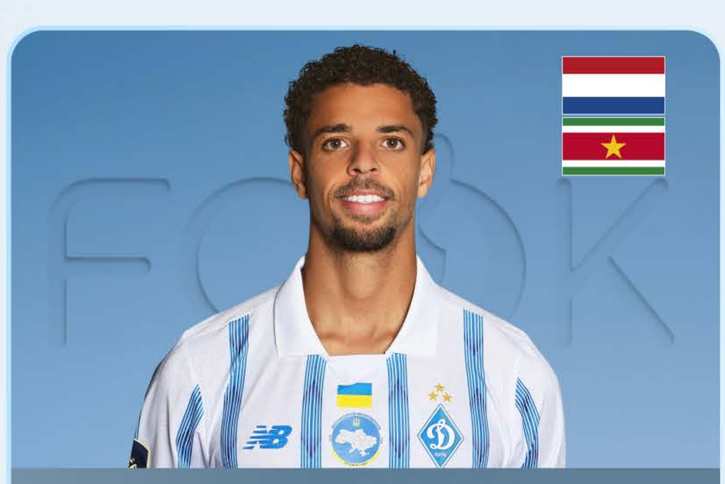
22.02.2005 173 см 68 кг

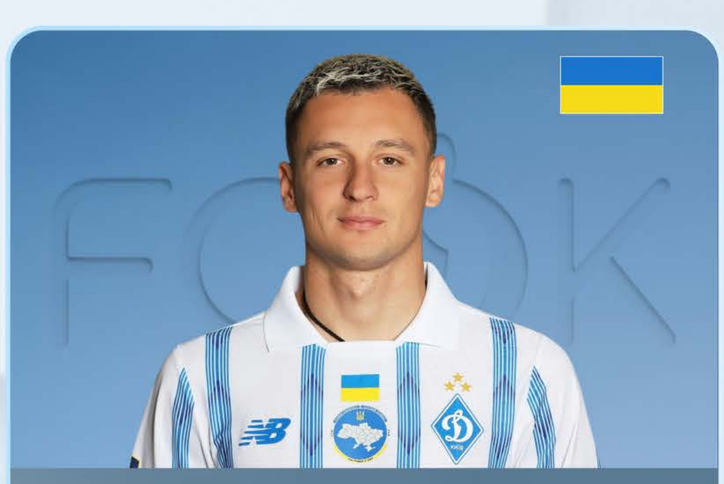
Кирило
ОСИПЕНКО
півзахисник
19

19.01.2006 181 см 70 кг

Джастін
ЛОНВЕЙК
півзахисник
21

21.12.1999 191 см 81 кг

Владислав
КАБАЄВ
півзахисник
22

01.09.1995 178 см 69 кг

2026/27

Віталій
БУЯЛЬСЬКИЙ 29
півзахисник

06.01.1993 175 см 69 кг

Кеассе
БА 42
півзахисник

17.12.2004 183 см 75 кг

Густаво
ПРАДО 47
півзахисник

06.06.2005 179 см 75 кг

Богдан
РЄДУШКО 70
півзахисник

07.01.2007 182 см 72 кг

Микола
МИХАЙЛЄНКО 91
півзахисник

22.05.2001 182 см 72 кг

Матвій
ПОНОМАРЄНКО 11
нападник

11.01.2006 190 см 92 кг

Віталій
ЛОБКО 19
нападник

11.08.2006 190 см 74 кг

Владислав
СУПРЯГА 24
нападник

15.02.2000 182 см 75 кг

Едуардо
ГЕРРЕРО 39
нападник

21.02.2000 180 см 80 кг

П'єр
МУНГЄНГЄ 99
нападник

03.01.2008 182 см 72 кг

«ДИНАМО» в сезоні-2026/27

Українська Прем'єр-Ліга

	МАТЧІ	ХВИЛИНИ	ПРОПУЩЕНІ ГОЛИ	ІНД xCG	УДАРИ (% ВІДБИТИХ)	ПЕРЕДАЧІ (ТОЧНІ)	ОТРИМАНІ ПЕРЕДАЧІ
ВОРОТАРІ							
Георгій БУЩАН*	3	376	0	1,39	6 (100%)	127 (85%)	93
Руслан НЕЩЕРЕТ	1	98	3	1,86	4 (25%)	19 (100%)	12
Ілля ОЛЬХОВИЙ	1	33	1	0,51	2 (50%)	5 (80%)	3
Вячеслав СУРКІС	3	347	4	1,75	7 (43%)	67 (87%)	36

* Статистика сезону тільки в складі «Динамо»

	МАТЧІ	ГОЛИ	ХВИЛИНИ	УДАРИ (В ПЛОЩИНУ)	ІНД xG	ДУЕЛЕЙ (% УСПІШНИХ)	ПЕРЕДАЧІ (% ТОЧНИХ)	ДРИБЛІНГ (% УСПІШНИХ)	ПЕРЕХОПЛЕННЯ	ПІДБИРАННЯ	ОФСАЙДИ	ФОЛИ НА СОБІ	ФОЛИВ
ЗАХИСНИКИ													
Крістіан БІЛОВАР	2	0	188	1 (0)	0,09	20 (75%)	136 (90%)	1 (100%)	4	19	0	1	4
Костянтин ВІВЧАРЕНКО	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Владислав ДУБІНЧАК	7	0	606	4 (33%)	0,2	84 (61%)	474 (88%)	12 (75%)	20	51	3	6	5
Томаш КЕНДЗЬОРА	6	0	568	1 (0)	0	43 (41%)	424 (93%)	0	22	28	0	2	5
Навін МАЛИШ	5	0	137	0	0	17 (53%)	79 (80%)	1 (100%)	5	15	0	2	3
Тарас МИХАВКО	8	1	696	5 (1)	0,58	113 (55%)	569 (91%)	4 (75%)	41	94	0	6	8
Олексій СИЧ	7	0	613	6 (0)	0,12	72 (65%)	319 (80%)	11 (72%)	32	52	0	6	3
Олександр ТИМЧИК	2	1	107	1 (1)	0,8	18 (50%)	80 (76%)	1 (0%)	5	14	0	1	1
Аліу ТІАРЕ	1	0	60	0	0	8 (75%)	55 (89%)	0	5	11	0	1	0
ПІВЗАХИСНИКИ													
Кеассе БА	4	0	130	4 (1)	0,35	34 (65%)	51 (75%)	15 (87%)	3	4	0	3	1
Володимир БРАЖКО	6	2	322	16 (5)	0,85	61 (56%)	371 (88%)	1 (0%)	26	68	0	3	9
Віталій БУЯЛЬСЬКИЙ	3	0	180	3 (1)	0,42	11 (55%)	55 (78%)	1 (100%)	2	5	0	2	0
Назар ВОЛОШИН	7	0	314	8 (0)	0,32	43 (51%)	103 (77%)	3 (100%)	10	21	0	5	5
ГУСТАВО Прадо	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Владислав КАБАЄВ	8	0	455	5 (20%)	0,13	86 (44%)	208 (83%)	17 (73%)	7	28	2	9	5
Джастін ЛОНВЕЙК	8	1	501	13 (8)	1,67	59 (46%)	148 (80%)	6 (50%)	15	32	0	3	5
Павло ЛЮСІН	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Микола МИХАЙЛЕНКО	4	0	64	0	0	5 (60%)	32 (81%)	0	1	6	0	1	0
Шола ОГУНДАНА	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Олександр ПІХАЛЬОНОК	4	0	69	1 (1)	0,21	5 (80%)	35 (71%)	0	0	5	0	0	0
Богдан РЕДУШКО	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Валентин РУБЧИНСЬКИЙ	7	0	561	8 (1)	0,73	98 (54%)	272 (94%)	9 (66%)	19	39	0	10	5
Микола ШАПАРЕНКО	5	0	373	7 (4)	0,28	54 (52%)	242 (82%)	7 (100%)	12	29	0	1	6
Андрій ЯРМОЛЕНКО	8	1	456	12 (4)	0,99	50 (58%)	178 (78%)	11 (90%)	11	15	0	6	5
НАПАДНИКИ													
Едуардо ГЕРРЕРО	3	0	155	3 (0)	0,27	18 (56%)	55 (84%)	3 (100%)	6	10	0	2	0
П'єр МУНГЕНГЕ	2	0	73	3 (0)	0,43	7 (43%)	7 (43%)	1 (100%)	0	0	0	0	0
Матвій ПОНОМАРЕНКО	8	5	696	25 (12)	4,2	154 (36%)	133 (76%)	19 (53%)	9	13	4	8	14

Томаш КЕНДЗЬОРА: «В наступних матчах повинні довести, на що здатні»

Одним із підсилень «Динамо» в літнє міжсезоння став добре знайомий київським уболівальникам футболіст – Томаш Кендзьора. Фанати «біло-синіх» із нетерпінням чекали на повернення польського захисника, й він віддячує прихильникам команди працьовитістю та наполегливістю на кожному клаптику поля.

В інтерв'ю клубній пресслужбі 32-річний оборонець розповів детальніше про перші місяці в «Динамо», старт сезону та підготовку до матчу проти «Кудрівки» під керівництвом Мацея Кендзьорека.

– Томаше, спливло кілька місяців після повернення до «Динамо». Яким для вас був цей період?
– Радий, що знову поповнив лави київського клубу, де я провів чимало років. У команді залишилися виконавці, з якими грав раніше, тому з адаптацією жодних проблем не виникло.

– Як трансформувався колектив за час вашої відсутності?
– Звісно, багато хлопців залишили команду за цей період. Також приєдналися випускники клубної академії, котрі ще при мені залучалися до тренувань із основним складом. Але загалом змінилося не так уже й багато, все чудово.

– А як, на вашу думку, змінився рівень українського футболу за ці кілька років? Чи стала конкуренція в чемпіонаті вищою?
– Раніше нашим головним суперником був «Шахтар», зараз же з'явилися нові команди, готові серйозно втручатися в боротьбу за найвищі місця. Ще не встиг зіграти проти всіх цих колективів, але, гадаю, учасники турніру Прем'єр-ліги загалом дещо зрівнялися.

– Зараз у складі «Динамо» багато молоді. Зокрема, поруч із вами в центрі захисту грає 21-річний Тарас Михавко. Як почуваєтеся в ролі такого собі наставника, прикладу для наслідування?
– Стараюся якнайбільше допомагати хлопцям. Вони завжди можуть звернутися до мене. Зараз я один із найдосвідченіших футболістів у команді, тому радий поділитися порадою. Стосовно Тараса, постійно спілкуюся з ним щодо ігрових питань і не тільки.

– Водночас у колективі є ті, з ким ви грали ще в перший період виступів за «Динамо». Як вони сприйняли ваше повернення?
– Дуже приємно було знову побачитися з Миколою Шапаренком і Віталієм Буяльським, а згодом повернувся й Георгій Бущан. Усі зустріли мене тепло та приязно, тож адаптації як такої не знадобилося, був готовий одразу допомагати команді.

– Цей сезон для «Динамо» вже вельми насичений як радісними подіями, так, на жаль, і розчаруваннями. Як оціните стан справ на зараз?
– Авжеж, ми хотіли здобути путівку до основного етапу єврокубків. Шкода, але це завдання виконати не вдалося. В попередній грі чемпіонату поступилися «Поліссю»... Прикро, але це вже в минулому, де нічого не виправиш. Потрібно зосередитися на думках про наступні матчі, торувати шлях від гри до гри.

– Поразка від «Полісся» минулої неділі вийшла дійсно дошкульною. Що не вдалося вам із партнерами в житомирському поєдинку?
– Гадаю, всі бачили, як склалася гра. Інколи в футболі так буває, що все йде не просто не за планом, а – шкереберть... На жаль, у підсумку «Полісся» виявилося сильнішим за нас і заслужено перемогло. Нам же треба робити висновки, проводити ретельну роботу над помилками.

– До матчу з «Кудрівкою» «Динамо» готує Мацей Кендзьорек. Яку характеристику можете дати своєму співвітчизнику?
– Це якісний спеціаліст із ґрунтовними знаннями про футбол. Він безмежно любить цю гру й відданий їй. Я максимально позитивно налаштований на роботу з ним.

– Наскільки важливо в зустрічі з «Кудрівкою» показати свій рівень і впевнено реабілітуватися за поразку в Житомирі?
– На нас чекають матчі, в яких ми повинні доводити, на що здатні. Хочемо перемагати в кожному поєдинку!

– Ви ще ніколи в кар'єрі не протистояли «Кудрівці». Чого очікуєте від цього суперника та від гри загалом?
– Так, я не перетинався з «Кудрівкою» на футбольному полі, але переглядав їхні матчі. Ця команда має свої сильні сторони, на яких будує гру. Потрібно якісно підготуватися й докласти всіх зусиль для перемоги.

Антон ГРЕСЬКІВ

«КУДРІВКА»

Рік заснування: 1980.
Клубні кольори: синьо-білі.
Президент: Роман СОЛОДАРЕНКО.

ІСТОРІЯ

Футбольні традиції в селі Кудрівка на Чернігівщині беруть початок іще з 1970-80-х років, коли місцевий колектив зарекомендував себе в районних і обласних змаганнях.

Новий етап розвитку популярної гри розпочався тут у 2006-му. Команда поступово розвивалася, виступаючи в регіональних турнірах і навіть здобуваючи трофеї.

У 2019 році «Кудрівка» виграла Кубок Чернігівської області, а наступного сезону дебютувала в аматорській першості України.

Професійний статус клуб отримав у 2023-му, всього за два роки пройшовши шлях від Другої ліги до елітного дивізіону. Право грати в УПЛ «Кудрівка» виборола в стикових матчах сезону-2024/25, подолавши там полтавську «Ворсклу».

Третього серпня 2025 року команда дебютувала у Прем'єр-лізі. Незважаючи на результативність Андрія Сторчоуса, який забив за чемпіонат 12 м'ячів і до останнього туру претендував на звання найкращого бомбардира (в підсумку поступившись титулом нашому Матвію Пономаренку), «Кудрівка» під керівництвом Євгена Задорожного та Олександра Протченка фінішувала на 13-й позиції. Зберегти місце в еліті вдалося завдяки перемозі в серії пенальті над «Агробізнесом» у перехідних матчах.

ОЧНІ ЗУСТРІЧІ (УПЛ, сезон-2025/26)

06.12.2025. КУДРІВКА – ДИНАМО – 1:2
(Нагнойний, 66 – Піхальонок, 10, Пономаренко, 38). *Київ, стадіон «Оболонь Арена». 2 020 глядачів.*
Кудрівка: Яшков – Мачелюк, Сердюк, Мамросенко, Мельничук – Думанюк (Матвєєв, 46), Сторчоус (Коркішко, 68), Нагнойний, Козак (Рогозинський, 25), Морозко (Світюха, 68) – Овусу (Демченко, 77).
Динамо: Нещерет – Караваєв, Захарченко (Михавко, 88), Тіаре, Вівчаренко – Михайленко, Яцик, Піхальонок (Шапаренко, 77), Волошин, Редушко (Кабаєв, 62) – Пономаренко (Герреро, 62).
Арбітр – Омельченко (Донецька обл.).
Попередження: Мамросенко (58), Рогозинський (64), Сердюк (74) – Вівчаренко (48), Тіаре (90+2).

24.05.2026. ДИНАМО – КУДРІВКА – 3:2
(Михавко, 22, Пономаренко, 61, Герреро, 82 – Сторчоус, 36, 45). *Київ, стадіон «Динамо» ім. В.Лобановського. 2 515 глядачів.*
Динамо: Нещерет – Коробов (Караваєв, 54), Попов (Захарченко, 75), Михавко, Дубінчак – Бражко, Яцик (Шапаренко, 46), Піхальонок (Буяльський, 46), Ярмоленко, Волошин – Пономаренко (Герреро, 81).
Кудрівка: Яшков – Мачелюк, Векляк, Потімков, Фарина – Кая (Нагнойний, 23), Думанюк, Сторчоус (Глущенко, 71), Світюха (Бєляєв, 62), Козак – Овусу (Лєгостаєв, 71).
Арбітр – Блавацький (Львів).
Попередження: Пономаренко (10), Буяльський (87) – Потімков (10).

склад команди

		КРАЇНА	ДАТА НАРОДЖЕННЯ	ЗРІСТ	ВАГА	МАТЧІ (ГОЛИ)	ХВИЛИНИ
ВОРОТАРІ							
1	Кирило ЛАВУТА	Україна	31.07.2002	194 см	87 кг	-	-
12	Олександр ЧОБІТЬКО	Україна	08.05.2007	196 см	94 кг	-	-
37	Антон ЯШКОВ	Україна	30.01.1992	186 см	72 кг	8/-20	720
73	Михайло КУЛИК	Україна	29.07.2005	195 см	85 кг	-	-
ЗАХИСНИКИ							
17	Мирослав СЕРДЮК	Україна	27.07.1999	184 см	77 кг	4/0	277
22	Богдан ВЕКЛЯК	Україна	31.08.1999	184 см	82 кг	7/0	536
25	Микола ОГАРКОВ	Україна	18.02.20054	185 см	75 кг	5/0	367
30	Владислав ГРОМСЬКИЙ	Україна	19.10.2005	184 см	75 кг	-	-
38	Матіас РОСАЛЕС	Аргентина	15.03.2005	180 см	74 кг	3/0	209
42	Євген ПАСІЧ	Україна	13.07.1993	176 см	74 кг	8/0	674
50	Дмитро СЕМЕНОВ	Україна	04.11.1999	184 см	79 кг	5/0	397
69	Юрій ПОТІМКОВ	Україна	01.08.2002	192 см	82 кг	3/0	270
91	Максим МЕЛЬНИЧУК	Україна	18.09.1999	182 см	78 кг	3/0	266
ПІВЗАХИСНИКИ							
6	Микола ВЕЧУРКО	Україна	06.06.1992	185 см	73 кг	2/0	35
7	Іван ПЕТРЯК	Україна	13.03.1994	171 см	69 кг	6/0	464
8	Євген СМИРНИЙ	Україна	18.08.1998	182 см	75 кг	8/2	568
10	Родіон ПЛАКСА	Україна	22.01.2002	177 см	67 кг	3/0	51
14	Кая МАКОССО	Конго	25.08.1998	175 см	73 кг	4/0	74
19	Артур ДУМАНЮК	Україна	15.11.1996	190 см	90 кг	7/1	538
20	Денис СВІТЮХА	Україна	08.02.2002	186 см	77 кг	8/1	453
21	Олександр БЄЛЯЄВ	Україна	04.10.1999	174 см	67 кг	8/0	571
23	Олександр ЮЩЕНКО	Україна	07.05.2005	180 см	70 кг	5/0	122
29	Віктор АДЕОЙЄ	Нігерія	29.05.2006	178 см	70 кг	2/0	103
66	Кирило СІГЕЄВ	Україна	16.05.2004	182 см	69 кг	3/0	135
70	Дем'ян ЄСІН	Україна	24.04.2007	188 см	78 кг	2/0	3
71	Сергій СТЕНЬ	Україна	26.02.2002	181 см	73 кг	4/0	77
77	Костянтин БИЧЕК	Україна	21.04.2000	180 см	70 кг	4/0	86
НАПАДНИКИ							
9	Рейналдіньйо ВЕРЛЕЙ	Панама	19.09.2002	186 см	79 кг	8/1	239
11	Роман СОЛОДАРЕНКО	Україна	26.01.1984	192 см	92 кг	-	-
24	Раймонд ОВУСУ	Гана	20.04.2002	178 см	70 кг	8/1	572
45	Ісіака Сахід АБДУЛАЗІЗ	Нігерія	26.02.2008	186 см	76 кг	-	-
97	Антон ДЕМЧЕНКО	Україна	06.01.2005	187 см	85 кг	-	-

Іван ПЕТРЯК:
«Зміна тренера часто позитивно впливає на команду»

Напередодні поєдинку київського «Динамо» з «Кудрівкою» співрозмовником нашої пресслужби став півзахисник гостей Іван Петряк. Упродовж кар'єри він неодноразово протистояв «біло-синім» у складі різних команд, тепер ось готовий вийти на поле стадіону імені В.Лобановського як гравець колективу з Чернігівщини, в якому щойно відкрив лік власним голам.

– У попередньому турі «Кудрівка» здобула першу перемогу в нинішньому чемпіонаті, розгромивши «Буковину» з рахунком 4:1, а ви забили свій дебютний м'яч. Крига – скресла?

– Авжеж, дуже важливий і своєчасний успіх! Ми потрапили в «зону турбулентності», команда пережила непростий період. Ця перемога багато важить. Принаймні хлопці нарешті почали посміхатися. На тлі психологічного спаду дуже складно знаходити сили тренуватися далі та виходити на поле...

На старті першості, вважаю, ми недобрали очок. У багатьох матчах діяли краще за суперника, але поступалися. Десь відверто не таланило. Але цього разу, на щастя, змогли дотиснути «Буковину». Вважаю, ми заслужено перемогли. Й уже наступного дня розпочали підготовку до зустрічі з «Динамо», якому зараз теж непросто.

– Ви неодноразово грали проти «Динамо» у складі різних команд, відзначалися

результативними передачами. Що найбільше запам'яталося з тих зустрічей?
– Зараз, звісно, всі розуміють, що кияни переживають непростий період. Але «Динамо» є «Динамо» – тут і додавати нічого не треба. Це клуб із великою історією, один із грандів українського та європейського футболу. Проти нього завжди цікаво й водночас дуже складно грати.
Я протистояв динамівцям як футболіст «Шахтаря», «Зорі» та «Чорноморця». Найчастіше згадується матч за «Зорю» восени 2016 року на НСК «Олімпійський»: господарі тоді постійно тиснули, а ми на третій компенсованій хвилині вибігли в контратаку, забили й перемогли – 1:0. Результативну передачу Опанасенку віддав саме я. Цей епізод міцно закарбувався в пам'яті. Загалом у мене про «Динамо» лише позитивні враження. Жодних конфліктів чи неприємних ситуацій із вашим клубом не було. Зараз у команди складний період, багато критики. Критикувати – легко, а ось підтримати команду в такий момент набагато важче...

– Чого очікуєте від матчу з «Динамо», враховуючи, зокрема, зміну на тренерському містку киян?
– Я опинявся в подібних ситуаціях і знаю, що зміна наставника часто позитивно впливає на команду. Новий тренер дає свіжі емоції, а футболісти отримують додатковий стимул. Ті, хто раніше мав недостатньо ігрового часу, намагаються проявити себе, ще більше працюють на тренуваннях, прагнуть довести свою готовність. Думаю, під орудою Мацея Кендзьорека «Динамо» вийде на поле дуже зарядженим, по-футбольному злим і налаштованим на боротьбу. Після поразки від «Полісся» кияни, гадаю, викладатимуться не на сто, а на двісті відсотків. Нам потрібно бути до цього готовими, стримувати натиск і водночас демонструвати щось в атаці. Очікую надзвичайно складного матчу, але й суперникові легкого життя ми не гарантуємо.

– Іване, у липні ви стали гравцем «Кудрівки» після завершення контракту з «Шахтарем». Як виник цей варіант продовження кар'єри?
– Усе просто: інших конкретних пропозицій не було. А тут запросили до клубу, який базується неподалік від дому. Я хотів повернутися у футбол, тому довго не думав.

– У вашій кар'єрі були виступи за «Зорю», «Шахтар», угорські «Ференцварош» і «Фехервар», а також оренди в «Поліссі» та «Чорноморці». Який із цих етапів дав найбільше в плані футбольного розвитку?
– Кожен етап по-своєму особливий, кожен клуб і кожен тренер дають щось своє. Не можна порівнювати, скажімо, момент, коли 17-річним дебютуєш за «Зорю», з періодом, коли виступаєш за «Шахтар» у 30 років... За кордоном отримав прекрасний досвід, причому не лише футбольний. Загалом було багато чудових моментів, хоча траплялися й складні періоди: серйозні травми, невдалі операції.
Утім, це життя футболіста, через таке, мабуть, доводиться пройти багатьом. Мені гріх скаржитися. Навіть зараз, у 32 роки, в «Кудрівці» я намагаюся знайти для себе щось нове. Це теж досвід, яким, сподіваюся, зможу колись поділитися зі своїми синами. У мене троє козаків, тож буде що їм розповісти.

– Ви можете зіграти на обох флангах півзахисту, маєте хорошу швидкість і техніку, а також виконуєте стандарти. На які свої якості розраховуєте найбільше в матчі проти «Динамо» і де, на вашу думку, суперникові можна завдати найбільше клопоту?
– Звичайно, хотілося б одразу вийти на поле й забити, але футбол – це не кіно, де все відбувається за сценарієм. Тут багато чинників успіху й, відповідно, чимало «тонких місць». Насамперед команда має бути зібраною та сконцентрованою. За таких умов і персональні козирі проявляються на полі більш яскраво.

Світлана ПОЛЯКОВА

УПЛ-2026/27. 9-й тур

16 жовтня (п'ятниця)
- **ОБОЛОНЬ Київ – ВЕРЕС Рівне – 2:0**
(Кулаковський, 21, Мединський, 84).
- **ЗОРЯ Луганськ – ЧОРНОМОРЕЦЬ Одеса – 2:1**
(Бойко, 27, Кушніренко, 89 – Мба, 45+3).

17 жовтня (субота)
- **ШАХТАР Донецьк – КОЛОС Ковалівка – 2:1**
(Вінісіус Тобіас, 10, Бондар, 36 – Тахірі, 84).

18 жовтня (неділя)
- **КРИВБАС Кривий Ріг – ЛНЗ Черкаси – 0:3**
(Цара, 7, Ндіага, 71, Девід, 85).

19 жовтня (понеділок)
- **КАРПАТИ Львів – ЕПІЦЕНТР Кам'янець-Подільський – 2:2**
(Лях, 36, Чебер, 90+5 – Козак, 15, Рохас, 39).
- **ХАРКІВ – ЛІВИЙ БЕРЕГ Київ – 2:1**
(Забергджа, 36, Гаджиєв, 63 – В.Волошин, 3).

17 жовтня (субота)

КУДРІВКА – БУКОВИНА Чернівці – 4:1 (2:0)
Рівне. Стадіон «Авангард». 96 глядачів.
Голи: Світюха, 3, Думанюк, 16, з пенальті, Петряк, 51, Овусу, 79 – Дахновський, 57, з пенальті.

КУДРІВКА: Яшков – Є.Пасіч, Сердюк, Векляк, Мельничук – Думанюк (Вечурко, 70), Семенов, Кая (Смирний, 70) – Світюха (Бєляєв, 46), Овусу (Сігеєв, 82), Петряк (Плакса, 78). **Тренер** – Протченко.

БУКОВИНА: Пеньков – Бусько (Мор, 59), Приймак, Безуглий, Стасюк – Задерака (Кравчук, 59), Вітенчук, Груша (Клепач, 69) – Ільїн, Кожушко (Бабак, 82), Дахновський (Одінака, 69).
Тренер – Шищенко.
Арбітр – Задиран (Київська обл.).
Попередження: Семенов (58), Векляк (60), Вечурко (72), Клепач (89).

18 жовтня (неділя)

ПОЛІССЯ Житомир – ДИНАМО Київ – 3:1 (1:1)
Житомир. Центральний стадіон «Полісся». 4 120 глядачів.
Голи: Краснопір, 26, 68, з пенальті, 76 – Михавко, 19.

ПОЛІССЯ: Кудрик, Майсурадзе, Чоботенко, Сарапій, Михайличенко, Араухо, Андрієвський (Бабенко, 60), Брагару (Крушинський, 60), Леандро Андраде (Краснічі, 8), Велетень (Волинець, 8), Краснопір (Гайдучик, 81). **Тренер** – Ротань.

ДИНАМО: Нещерет, Сич, Кендзьора, Михавко, Дубінчак, Бражко, Рубчинський (Михайленко, 83), Шапаренко (Лонвейк, 58), Волошин (Ярмоленко, 71), Кабаєв (Ба, 58), Пономаренко. **Тренер** – Костюк.
Арбітр – Козиряцький (Запоріжжя).
Попередження: Майсурадзе (45+4), Араухо (45+4), Михайличенко (50) – Дубінчак (39), Рубчинський (54), Нещерет (67).
Вилучення: Кудрик (5).

10-Й ТУР

23 жовтня (п'ятниця)

- **13:00 ДИНАМО Київ – КУДРІВКА**
Київ, стадіон «Динамо» ім. В.Лобановського.
- **13:00 ПОЛІССЯ Житомир – ОБОЛОНЬ Київ**
Житомир, Центральний стадіон.
- **13:00 ВЕРЕС Рівне – КОЛОС Ковалівка**
Рівне, стадіон «Авангард».

24 жовтня (субота)

- **13:00 ЛІВИЙ БЕРЕГ Київ – ЛНЗ Черкаси**
Київ, «Арена Лівий Берег».
- **13:00 ЕПІЦЕНТР Кам'янець-Подільський – ХАРКІВ**
Кам'янець-Подільський, стадіон ім. Г.Тонкочеєва
- **18:00 ШАХТАР Донецьк – ЗОРЯ Луганськ**
Львів, «Арена Львів».

25 жовтня (неділя)

- **13:00 ЧОРНОМОРЕЦЬ Одеса – КАРПАТИ Львів**
Одеса, стадіон «Чорноморець».
- **13:00 БУКОВИНА Чернівці – КРИВБАС Кривий Ріг**
Кам'янець-Подільський, стадіон ім. Г.Тонкочеєва

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ

		І	В	Н	П	ЗМ	ПМ	РМ	О
1	Шахтар	9	8	0	1	20	5	15	24
2	Полісся	9	7	1	1	20	8	12	22
3	Харків	8	6	0	2	16	6	10	18
4	**ДИНАМО**	8	5	1	2	11	8	3	16
5	Карпати	9	4	3	2	17	8	9	15
6	ЛНЗ	9	4	2	3	10	9	1	14
7	Зоря	9	4	2	3	12	13	-1	14
8	Епіцентр	9	2	3	4	9	12	-3	9
9	Верес	9	2	3	4	6	11	-5	9
10	Колос	8	2	2	4	10	13	-3	8
11	Буковина	9	1	5	3	7	12	-5	8
12	Лівий Берег	8	1	4	3	6	8	-2	7
13	Оболонь	8	1	4	3	4	12	-8	7
14	Чорноморець	8	1	2	5	5	11	-6	5
15	**КУДРІВКА**	9	1	2	6	10	21	-11	5
16	Кривбас	7	1	2	4	7	13	-6	5

БОМБАРДИРИ

		КОМАНДА	Г	Г (ПЕН)	І	ХВИЛИНИ
1	Ігор КРАСНОПІР	Полісся	8	3	9	502
2	Батон ЗАБЕРГДЖА	Харків	6	0	9	557
3	Матвій ПОНОМАРЕНКО	Динамо	5	1	8	662
4	ФЕЛЛІПЕ	Карпати	4	0	9	451
5	Петер ІТОДО	Харків	4	1	9	580

НАСТУПНИЙ ТУР

30.10 18:00	31.10 13:00	31.10 15:30	01.11 13:00
01.11 13:00	02.11 13:00	02.11 13:00	02.11 18:00

Золотий жовтень

НЕ ЗАБУДЬТЕ ПРИВІТАТИ

Володимир ОНИЩЕНКО

17.10
Олександр ХАПСАЛІС (1957), форвард «Динамо» в 1976–82 рр. Двічі чемпіон СРСР (1980, 1981), дворазовий володар Кубка Союзу (1978, 1982).

19.10
Олександр ХАЦКЕВИЧ (1973). Відіграв у півзахисті нашого клубу з 1996 по 2004 р. 7-разовий чемпіон України (1997–2001, 2003–2004), 4-разовий переможець кубкового турніру (1998–2000, 2003). У 2017–2019 роках очолював «Динамо» в якості головного тренера, вигравши з командою Суперкубок країни в 2018 та 2019-му.

23.10
Андрій ЯРМОЛЕНКО (1989), хавбек «Динамо», лідер команди. В 2009, 2015, 2016 та 2025 здобув чемпіонське «золото», по три рази вигравав Кубок (2014, 2015, 2026) і Суперкубок України (2009, 2011, 2016). Чотири рази визнаний гравцем року в Україні: 2013–15, 2017. Найвлучніший снайпер в історії чемпіонатів країни (124 голи, ділить лаври рекордсмена з Максимом Шацьких).

25.10
Олег САЛЕНКО (1969). Форвард, захищав честь нашого клубу в 1989–92 рр. Чемпіон і володар Кубка СРСР 1990 року.

26.10
Анатолій КРОЩЕНКО (1937). Один із кращих фахівців дитячо-юнацького футболу України. Впродовж тривалого періоду працював старшим тренером ДЮСШ київського «Динамо», виховавши цілу плеяду майбутніх зірок, зокрема, О.Шовковського, С.Федорова, В.Ващука, І.Костюка, О.Венглинського.

28.10
Володимир ОНИЩЕНКО (1949), топ-форвард «біло-синіх» у 1966–1971 та 1974–1978 рр. Із «Динамо» тричі став чемпіоном СРСР (1974, 1975, 1977), двічі – володарем Кубка Союзу (1974, 1978). Переможець розіграшу Кубку володарів кубків (автор двох голів у фіналі проти «Ференцвароша») та володар Суперкубка Європи 1975 року. Після завершення активної кар'єри працював у системі підготовки динамівського резерву, а в 1995 році очолював головну команду клубу.

29.10
Руслан РОТАНЬ (1981). Захищав кольори «Динамо» в 2005–2008 і в 2018 рр. Чемпіон України 2007 року, володар Кубка та Суперкубка України 2006 і 2007 рр.

НЕ ЗАБУДЬТЕ ЗГАДАТИ

21.10
Андрій ЗАЗРОЄВ (1925–1987). Попри не дуже тривалу кар'єру в київському клубі (1952–55), грузинський форвард став справжнім улюбленцем уболівальників «Динамо», а в 1954-му в якості капітана команди мав честь підняти перший в історії «біло-синіх» всесоюзний трофей – Кубок СРСР.

Віктор ЮРКОВСЬКИЙ (1954–1995), воротар «Динамо» в 1977–79 рр., чемпіон 1977-го та володар Кубка Союзу 1978 року.

МОМЕНТИ СЛАВИ

17.10.1961
Цього знаменного дня, зігравши внічию 0:0 із харківським «Авангардом», київське «Динамо» вперше у своїй історії здобуло титул чемпіона СРСР. Вирішальним став поєдинок у москві з головним конкурентом – «Торпедо», чинним на той момент чемпіоном. Фантастичний удар Турянчика в падінні через себе дозволив гостям зрівняти рахунок за п'ять хвилин до завершення гри й зберегти дистанцію від переслідувача. Деморалізовані автозаводці в наступному турі сенсаційно поступилися в Ташкенті «Пахтакору». А кілька годин по тому на трибунах київського Республіканського стадіону запалали саморобні факели з газет на честь динамівського тріумфу! Про героїв тієї кампанії *читайте, будь ласка, на стор. 22–26.*

Щойно київське «Динамо» здобуло Кубок СРСР 1954 року. Трофей тримає Андрій ЗАЗРОЄВ

20.10.1954
Перший динамівський успіх всесоюзного рівня: обігравши єреванський «Спартак» із рахунком 2:1, кияни вибороли Кубок СРСР.
У фінальному поєдинку «Динамо» представляли: Макаров, Ларіонов, Голубєв, Попович, Кольцов, Михалина, Богданович, Терентьєв (Віньковатов, 70), Зазроєв, Коман, Фомін. На більш ранніх етапах на поле також виходили Лемешко, Юст і Грамматикопуло.

Пізні голи Олега БЛОХІНА й Володимира МУНТЯНА забезпечили виїзну перемогу над «Айнтрахтом»

22.10.1997
У зустрічі третього туру групового етапу Ліги чемпіонів «Динамо» перемогло іспанську «Барселону» – 3:0. Про перипетії того розгрому *читайте, будь ласка, на стор. 20-21.*

23.10.1974
У першому матчі 1/8 фіналу Кубку кубків «Динамо» в гостях здобуло вольову перемогу над «Айнтрахтом» із Франкфурта-на-Майні – 3:2. Голи Онищенка, Блохіна та Мунтяна поклали на лопатки клуб із двома новоспеченими чемпіонами світу – Грабовськи та Хельценбайном – на арені, яка влітку приймала мундіаль. За словами Олега Базилевича, його з Лобановським підопічні продемонстрували майже ідеальний зразок виїзної моделі.

30.10.1968
Нульової нічиєї в зустрічі з тбіліськими одноклубниками київському «Динамо» вистачило, аби втретє поспіль здобути титул чемпіона СРСР і повторити при цьому два
рекорди. Тільки московському «Динамо» до того вдавалося набрати 57 очок, і лише ЦБЧА вигравав три першості підряд. Щоправда, сумарна перевага армійців над найближчими конкурентами склала 5 очок, тоді як у киян цей показник дорівнював 19!

31.10.1981
Останній день жовтня в тому році ознаменувався переконливою перемогою «біло-синіх» над ленінградським «Зенітом» (3:0). «Динамо» відсвяткувало ювілейне – десяте – чемпіонство радянської доби.

31.10.2010
Здобута того вечора перемога над маріупольським «Іллічівцем» із рахунком 9:0 у рамках національної першості залишається найбільшим виграшем в історії київського «Динамо», яким тоді керував Олег Лужний.

На «Барселону» Лобановський налаштовував підопічних іще до жеребкування

Двадцять другого жовтня 1997 року капітан «Динамо» Юрій Калитвинцев став одним із головних творців розгромної домашньої перемоги над «Барселоною» в Лізі чемпіонів: у дебюті гри віддав вишукану передачу «під гол» Сергію Реброву. А в середині другого тайму сам забив ефектний м'яч.

Відзначаючи чергову річницю того успіху, ми попросили Юрія Миколайовича поділитися спогадами.

– Тренер «Барселони» Луї ван Гал, дізнавшись про результати жеребкування, назвав «Динамо» аутсайдером групи. А якої думки про «Барсу» були ви з партнерами?

– Не повірите: Лобановський набагато більше розповідав нам про «Барселону» до жеребкування, ніж після. *(Посміхається).* Ось що значить – людина випереджала час: Васильович потихеньку вкладав нам у голови інформацію про каталонців, підкреслював сильні сторони, особливості стилю, але при цьому давав зрозуміти, що принципово вони нас ні в чому не переважають.

Тож коли «Барса» опинилася серед суперників по квартету, ми лише дивилися один на одного з посмішками: мовляв, цей опонент нам уже прекрасно відомий. Із наближенням гри Лобановський додавав до загальної картини дрібні деталі, а просто напередодні – наголосив, що ми, зрозуміло, проти «Барселони» діятимемо не так, як вона проти нас. Адже спиратися слід не на стиль суперника, а на власну манеру гри.

– Перед київським поєдинком третього туру ви перемогли на виїзді ПСВ й зіграли вдома внічию з «Ньюкаслом». Із яким настроєм підходили до матчу з суперником, який на папері був фаворитом, але у двох стартових турах набрав лише очко?

– Скажу за себе: вважав цей матч лише одним із багатьох на груповій стадії, і про наше лідерство намагався не згадувати. Віддавав належне статусу суперника, але розумів, що задля позитивного результату в грі, за якою з трибун спостерігатимуть сто тисяч, а в телеефірі – мільйони, ми довго й старанно тренувалися. Тренер дав нам упевненість у власних силах (яка, втім, за жодних умов не оберталася на самовпевненість). І результати перших двох матчів це відчуття лише зміцнили.

– Розгром почався з диво-гола Реброва. Та й ваше рішення віддати йому до штрафного пас через пів поля виглядало справжньою магією. Це ж не могло бути домашньою заготовкою!

– В загальному розумінні – звичайно ж, ні. Награти таке неможливо, але можна на тренуваннях до автоматизму відпрацювати злагодженість. Тоді наш тренувальний процес був максимально наближеним до гри, ми наполегливо випробовували в дії безліч комбінацій. Тож, перебуваючи на полі в матчі такої значущості, під поглядами ста тисяч уболівальників, мимоволі діяли на інстинктах. Я чітко розумів, де у наступний момент відкриється нападник, причому там міг опинитися як Ребров, так і Шевченко.

– Дехто припускав, що Сергій не бив по воротах, а намагався виконати подачу.

– Вся динаміка епізоду доводить: із таким замахом форвард міг тільки бити у ближній кут. Покладаючись, звісно, на везіння: ймовірність так влучити воротареві «поміж вухами» була невисокою.

– В одній із наступних атак Шевченко влучив у стійку – і за голову схопився не лише він, а вся команда...

– Ми вже практично бачили м'яч у воротах і міркували, в напрямку якої телекамери бігти святкувати гол. *(Посміхається)*. Та коли з'ясувалося, що гола немає, кожен емоційно вигукнув приблизно однакову «ідіому», яку в пристойних компаніях не використовують...

– Ви повірили в перемогу після другого гола «Динамо», забитого Максимовим, після того, як «Барселона» залишилася в меншості, чи після власного взяття воріт?

– Такі думки в поєдинках подібного рівня не виникають узагалі – навіть якщо перевага твоєї команди вимірюється двома чи трьома голами, а в суперника вилучили воротаря. Вдесятьох каталонці цілком здатні були створити проблеми, тому ми відчули себе переможцями лише одночасно з фінальним свистком.

– Ви забили Карлесу Бускетсу, тату майбутнього півзахисника «Барси» Серхіо Бускетса, майже одразу після того, як він замінив вилученого Руда Хеспа. Якби у воротах залишався голландець або його дублером того вечора був Вітор Байя – шансів забити несильним ударом у ближній кут, напевно, мали б трішечки менше?

– Можливо, й так. Пробиваючи здалеку, також діяв «на автоматі», хоча, пам'ятаю навіть через стільки років, намагався показати, що битиму під протилежну стійку.

А щодо голкіпера... Якби не забив у тому епізоді, обов'язково шукав би інший шанс. Скажімо, зі штрафного. Якщо пам'ятаєте, Бускетс тільки-но зайняв місце у воротах, як я, виконуючи «вирок» арбітра, поцілив у хрестовину... А тоді – підсвідомо тримав у голові чудову нагоду з першого тайму, коли запустив м'яч вище воріт. Сам собі сказав: навіщо бити з усієї сили, коли можна спокійно покотити в кут? Тому, коли трапилася нагода після пасу Шевченка, я, попри відстань, уже не став потужно «стріляти»...

Дмитро ІЛЬЧЕНКО

ДИНАМО Київ (Україна) – БАРСЕЛОНА (Іспанія) – 3:0 (2:0)
Матч 3-го туру групового етапу Ліги чемпіонів.
22 жовтня 1997 р. Київ. НСК «Олімпійський». 100 000 глядачів.
Голи: Ребров (6), Максимов (32), Калитвинцев (65).
Динамо: Шовковський, Лужний (Волосянко, 62), Головко, Ващук, Дмитрулін, Гусин, Калитвинцев, Косовський, Максимов (Михайленко, 83), Шевченко, Ребров. **Тренер** – Лобановський.
Барселона: Хесп, Феррер, Фернанду Коуту, Оскар (Бускетс, 63), Фігу (Чирич, 82), Рівалдо, Серхі, Дюгаррі (Піччі, 80), Луїс Енріке, Райцигер, Рохер. **Тренер** – ван Гал.
Арбітр: Мерк (Німеччина).
Попередження: Косовський (45), Ребров (52) – Оскар (30), Серхі (35), Фігу (57), Дюгаррі (68), Рохер (83), Фернанду Коуту (83). **Вилучення:** Хесп (62, фол останньої надії).

Перша космічна швидкість

Коли київське «Динамо» поклало кінець гегемонії московських клубів у радянському футбольному чемпіонаті, багато хто порівнював це з проривом людини в космос. Обидві події сталися в одному 1961 році, й саме цими днями ми відзначили 65-річний ювілей першого чемпіонського титулу нашої команди.

Згадаймо сьогодні тих, хто здобував те найперше «золото».

Олег МАКАРОВ
Воротар. Народився 26.07.1929 р. 178 см, 80 кг. У «Динамо»: 1948–63 рр. Сезон-1961: 29 матчів (пропустив 24 м'ячі).

Грав без «зовнішніх ефектів», натомість підкупав надзвичайною надійністю. В карному майданчику почував себе справжнім господарем, партнери-оборонці знали: після прострілу чи навісу відскоку не буде, м'яч обов'язково прилипне до рукавичок голкіпера. Формула «класний воротар – половина команди» досить вдало характеризує вклад Олега в тодішні успіхи «Динамо» – «срібло» 1960 року та «золото» 1961-го. Свою, вочевидь, найкращу гру в чемпіонському сезоні воротар «Динамо» видав у Тбілісі, куди летів хворим, з'явившись до трапу літака в останню мить, попри заборони лікарів...

Микола КОЛЬЦОВ
Захисник. Народився 12.05.1936 р. 174 см, 70 кг. У «Динамо»: 1961–63 рр. Сезон-1961: 28 матчів.

Гра цього правого оборонця не вирізнялася різноплановістю, але у своїй зоні він являвзразок руйнівника. Не вдавав із себе винахідника, діяв просто і надійно. Й у чемпіонському сезоні, можливо, саме ця простота стала важливим чинником незамінності Кольцова, котрий пропустив усього два поєдинки.

Анатолій СУЧКОВ
Захисник. Народився 5.11.1934 р. 176 см, 69 кг. У «Динамо»: 1959–64 рр. Сезон-1961: 25 матчів.

Із обома «робочими» ногами міг зіграти на будь-якому фланзі оборони. Часто-густо протистояв опонентам, які поєднували навички спринтерів із вишуканою технікою. Але жоден із майстрів швидкому Сучкову свою спину ніколи не показував – змушені були шукати інші варіанти продовження атак. Сам він також подеколи підключався до нападу, застосовуючи непересічний футбольний інтелект, уміння передбачати розвиток ситуації на кілька ходів уперед.

В'ячеслав СОЛОВЙОВ дає останні передматчеві настанови капітану команди Віктору КАНЕВСЬКОМУ

Володимир ЩЕГОЛЬКОВ
Захисник. Народився 1.06.1937 р. 175 см, 74 кг. У «Динамо»: 1961–67 рр. Сезон–1961: 22 матчі.

Його вміння розпочати атаку першим пасом стало додатковою «опцією» в грі майбутніх чемпіонів–1961, значним чином компенсувавши в центрі захисту тривалу відсутність Турянчика. Провів чемпіонат стабільно, використовуючи свої козирі – спритність, відчуття позиції, здатність «читати» гру і, що вельми дивно для його зросту, вміння не поступатися опонентам у боротьбі на «другому поверсі». Найкращих форвардів Союзу Щегольков брав під щільну опіку, вимикаючи згри навіть визнаних технарів. Обдурити його фінтом вважалося нереальною справою, якщо ж і давав опоненту трохи простору, виправляв ситуацію розкішним підкатом.

Володимир АНУФРІЄНКО
Захисник. Народився 15.03.1937 р. 181 см, 79 кг. У «Динамо»: 1957–62 рр. Сезон–1961: 15 матчів.

Холоднокровний – «зафінтити» його не могли навіть визнані віртуози-нападники. Як і «продавити» – за такої антропометрії. Зі своїм зростом Володимир не тільки відмінно грав головою, а й чудово бачив поле – у позиційній грі перевершити його було дуже важко. «Залізного» місця в основному складі не мав, але на золоту медаль награв, із однаковим успіхом підміняючи партнерів як на фланзі оборони, так і в центрі.

Віктор СЕРЕБРЯНИКОВ
Півзахисник. Народився 29.03.1940 р. 173 см, 71 кг. У «Динамо»: 1959–71 рр. Сезон–1961: 29 матчів, 4 голи.

На місці правого інсайду відзначався настирливістю, невтомністю, бачив найменші «щілини» для нестандартних ходів і вміло їх використовував. Старанно плекав-відпрацьовував іменну «дугу». Залишався після тренувань, встановлював дощату «стінку» і – шліфував техніку вбивчих для суперників штрафних ударів. У грі потім своєю правою м'ячі по кутах наче рукою розкладав, змушуючи шкіряний снаряд обертатися одразу в двох площинах і надихаючи журналістів із науковцями на ретельні дослідження цього феномену.

Йожеф САБО
Півзахисник. Народився 29.02.1940 р. 175 см, 71 кг. У «Динамо»: 1959–69 рр. Сезон–1961: 27 матчів, 3 голи.

На додачу до бійцівського характеру Йожеф отримав від природи й потім удосконалив, по-перше, техніку – для творення, по-друге, жорсткість – для руйнування. В боротьбі не шкодував ні себе, ні суперників – без різниці, офіційний це матч чи звичайне тренування. Й цю особливість його тренери використовували, коли треба було зміцнити центр оборони.

І все ж стихією Сабо була атака. Відібравши м'яч, зазвичай уже мав кілька варіантів продовження комбінації. У нападі поводився не тільки технічно (стрімкий хід, чудове бачення поля), але й егоїстично: прекрасний асистент, передачу партнерові він тримав «про запас», віддаючи перевагу спробі вразити ціль самостійно. А бив практично з будь-яких дистанцій – як по м'ячу, що рухається, так і зі стандартних положень. І в багатьох випадках цей егоїзм себе виправдовував.

Юрій ВОЙНОВ
Півзахисник. Народився 29.11.1931 р. 174 см, 72 кг. У «Динамо»: 1956–64 рр. Сезон–1961: 21 матч, 3 голи.

Очевидці діляться враженнями, що у грі для нього взагалі не було секретів. Як не було нічого, що

могло б вибити досвідченого хавбека з колії. А ось він своїми підключеннями до атак часом сіяв справжню паніку в лавах команд-суперниць. Долав шлях до чужих володінь у стилі такого собі криголама, не помічаючи перешкод. Знаючи про його «гармату», опоненти змушені були приділяти Юрію особливу увагу, відтак послаблюючи інші зони. Удар мав справді унікальний: невеликого розміру нога з високим підйомом посилала м'яч так, що він обертався в польоті, а потім, різко «ламаючи» траєкторію, плюхався у ворота.

Василь ТУРЯНЧИК

Півзахисник, захисник. Народився 17.04.1935 р. 178 см, 75 кг. У «Динамо»: 1959–69 рр. Сезон-1961: 9 матчів, 1 гол.

Пропустивши через гепатит значну частину сезону, Турянчик не награв необхідні для медалі 50% матчів – отримав нагороду як заслужений виняток, за клопотанням динамівського керівництва.

Справжній футбольний універсал. Один із найрізнобічніших гравців тієї золотої команди. Оборонний плацдарм, опорна зона і, в разі необхідності, чужий штрафний майданчик – скрізь не просто встигав, а діяв вправно й ефективно. Сильний в індивідуальній опіці, надійний у підстраховці. Самовідданий, готовий відборотися і за себе, й за партнера. Але при цьому – напрочуд технічний. Блискуче грав головою, користуючись цим і біля своїх воріт, і в атаці. Футбольну інтуїцію Василя найкраще, мабуть, характеризує перелік його голів – рідкісних, але завжди надзвичайно значущих, вирішальних. Як той, що влетів у ворота «Торпедо» в московському матчі 1961-го, після акробатичного удару «ножицями», ставши справді золотим.

В атаці – Віктор СЕРЕБРЯНИКОВ

Валерій ЛОБАНОВСЬКИЙ

Нападник. Народився 6.01.1939 р. 187 см, 80 кг. У «Динамо» як гравець: 1959–64 рр. Сезон-1961: 28 матчів, 10 голів.

Зі своїм унікальним дриблінгом, Валерій не шукав найкоротших шляхів до воріт. Діяв так, що навіть найдосвідченіші й найспритніші оборонці не могли зупинити його в межах правил – ноги форварда на прізвисько «Балерина» все одно були довшими, а м'яч до них ніби приклеювався. Як і Серебряников, мав свій фірмовий трюк – «сухий лист» від кутового прапорця. Як і Сабо, відмовлявся позбавлятися м'яча, не звертаючи уваги не тільки на суперників, а й – найчастіше – на партнерів.

Брав Лобановський і характером, про який згодом складатимуть пісні. Не звертати уваги на підніжки та удари по ногах, підвестися і знову робити свою справу – це його. У вирішальний момент пробити пенальті – теж.

Олег БАЗИЛЕВИЧ

Нападник. Народився 6.07.1938 р. 175 см, 70 кг. У «Динамо» як гравець: 1957–66 рр. Сезон-1961: 27 матчів, 10 голів.

Майстер зручних пасів, він і сам міг конвертувати передачі партнерів у розкішні голи. А відшукувати кращі позиції для завершення атак йому допомагала не лише спритність, а й уроджене чуття, інтуїція. Нестримність свою Олег доповнював дивовижною координацією. Опікуни просто не встигали за його пересуваннями, тому й лежав на траві після грубої гри частіше за інших, за винятком хіба що Лобановського.

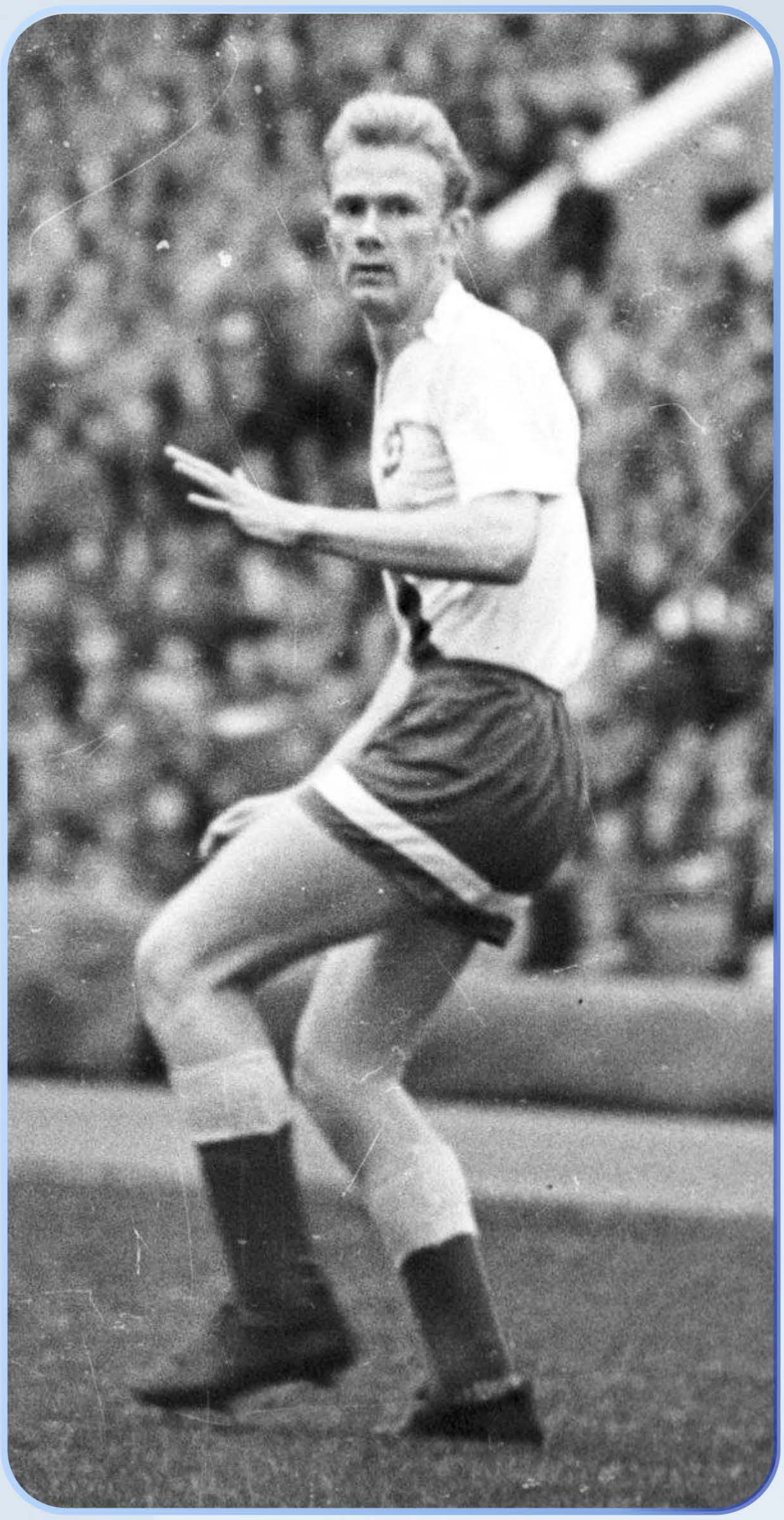
Мстилися за брутальність голами, зокрема й після розіграшу кутових. Валерій міг закрутити м'яч на вибір – або в дальню, або в ближню «дев'ятку», ще одним варіантом був навіс на Базилевича, який довершував справу ударом головою. Якщо швидкість Олега нікого не дивувала, то гра в повітрі часом геть збивала з пантелику тих суперників, хто не знав про легкоатлетичне минуле правого крайнього «Динамо», котрий іще у школі стрибав у висоту на 160 см.

Віктор КАНЕВСЬКИЙ

Нападник. Народився 3.10.1936 р. 176 см, 73 кг. У «Динамо»: 1955–64 рр. Сезон-1961: 26 матчів, 18 голів.

Найкращий снайпер «Динамо» сезону-1961. Багато захисників, навіть знаючи про чесноти Каневського, нічого не могли з ним вдіяти. Фінти, напевне, розібрані до дрібниць, усе одно

Для гравців Олега БАЗИЛЕВИЧА та Валерія ЛОБАНОВСЬКОГО в футболі не було дрібниць. Потім цей принцип вони конвертували вже у свої тренерські успіхи

спрацьовували дев'ять разів із десяти. Дриблінгом володів досконало, використовуючи обидві робочі ноги та різкість рухів.

Дехто з репортерів вважав, що Віктор не надто завзято відпрацьовує в обороні. Але він сповна компенсував це ефективністю в чужому штрафному майданчику, від якого дійсно далеко не відходив. «Каневі» вистачало мінімального простору та гандикапу перед опікуном, щоб увірватися в зону й забити. А щодо реалізації моментів йому взагалі не було рівних – забивав будь-якою частиною тіла.

Андрій БІБА
Нападник, півзахисник. Народився 10.08.1937 р. 176 см, 72 кг. У «Динамо»: 1957–67 рр. Сезон-1961: 17 матчів, 5 голів.

У випадку з Бібою природа оздобила чарівною футбольною технікою унікальний, призначений саме для спорту організм. Із його обміном речовин навіть після найнапруженішого матчу майка залишалася практично сухою. Що дуже відповідало інтелігентному образу, який Андрій – улюбленець киян і киянок – втілював не лише на футбольному полі, а й поза ним.

Знахідка для будь-якого тренера – класичний інсайд із обома робочими ногами, чудовим баченням поля та ігровою інтуїцією від Бога, Андрій упевнено почував себе і в другому ешелоні атаки, й на вістрі. Довгі його передачі були не лише філігранно точні, але й зручні, не вимагаючи обробки. Чудово диригував діями колективу – не по роках упевнено керував на полі партнерами або брав гру на себе, залюбкивикористовуючи прицільний удар із середньої дистанції.

Валентин ТРОЯНОВСЬКИЙ
Нападник. Народився 1.06.1939 р. 169 см, 71 кг. У «Динамо»: 1960–64 рр. Сезон–1961: 15 матчів, 2 голи.

В'ячеслав Соловйов давав Бібі з Трояновським грати по черзі, рідко помиляючись у виборі. «Валет», як звали Валентина друзі та вболівальники, певним чином був «зав'язаний» на форму і настрій Лобановського, з яким вони складали приголомшливий тандем, розуміючи один одного на інтуїтивному рівні. Трояновський не лише «підносив снаряди», а й сам любив і вмівзагрожувати воротам.

Старший тренер – В'ячеслав СОЛОВЙОВ
Народився 18.01.1925 р. Київське «Динамо» очолював у 1959–62 рр.

Для колишнього гравця повоєнного ЦДКА київське «Динамо» стало першим серйозним тренерським досвідом. Наставник отримав молодий колектив, де гравці 25–26 років уже вважалися досвідченими турнірними бійцями. Втім, фундамент тієї команди закладав такий авторитет тренерського цеху, як Олег Ошенков, що гарантувало якість і перспективу.

«Динамо» і його новий керманич – інтелігент, інтелектуал, прихильник наукового підходу до своєї професії – знайшли один одного, спільна робота якось відразу задалася. Тренер-новатор допомагав підопічним розвинути сильні якості, наполягав на індивідуальності. Але водночас – привніс у гру «біло-синіх» більше колективізму та універсалізму.

Зміни відбулися й у побуті футболістів. «Молодий, красивий, елегантний, чарівливий, він був для нас іще й людиною з іншого, більш культурногосвіту, – згадував Володимир Ануфрієнко. – Ми почали стежити за собою, купувати модні костюми й навіть самі навчилися зав'язувати краватки. Його дружина Валентина, професійна піаністка, прищеплювала нам інтерес до культурного дозвілля – театрів, виставок тощо».

Валерій Лобановський зізнався якось: «До появи Соловйова в Києві я таких людей не зустрічав». І щоденне тісне спілкування з неординарним наставником змінювало психологію футболістів, змушувало їх не просто більше себе поважати, а й змушувати інших перейматися повагою.

Насамперед – суперників із чемпіонату СРСР. Загалом же для якісного спортивного колективу, що крок за кроком просувався до вершини, був знайдений потрібний баланс, який у підсумку й дозволив вибитися в найкращі, ставши запорукою золотої перемоги 1961-го.Окрім футболістів, нагороджених золотими медалями, в складі «Динамо» виступали також голкіпер **Леонід КЛЮЄВ** (4 матчі), захисники **Володимир ЩЕРБАКОВ** (12), **Володимир ЄРОХІН** (2) і **Віктор ПЕСТРИКОВ** (1), півзахисник **Володимир СОРОКІН** (3), нападники **Микола КАШТАНОВ** (11, 1 гол), **Ігор ЗАЙЦЕВ** (8, 1), **Валерій ВЕРИГІН** (3).

Михайло КОМАН і **Віктор ТЕРЕНТЬЄВ** допомагали В.Соловйову в якості асистентів.

Юрій КОРЗАЧЕНКО

купити футболку

ДИНАМО КИЇВ

Із днем народження, Андрій ЯРМОЛЕНКО!